

“Ens hem criat amb l'ADN propi de les cases de pagès”

Vaig estudiar turisme com a alternativa a l'activitat de casa meva; els meus pares són pagesos i jo volia continuar vivint a Ribes

La majoria dels nostres clients venen a caminar a la Vall de Ribes i a relaxar-se en un lloc tranquil

No pretenem ser un hotel de luxe, sinó un establiment que es distingeixi pel tracte proper i familiar

Va néixer i créixer al mas Ventaiola, en un paratge bucòlic de Ribes de Freser. I, realment, qui coneix la zona entén que aquesta ribetana de 45 anys no se'n hagi volgut moure i que hagi buscat estratègies per continuar vivint en una zona de no anar marxant molta gent jove. Ribes i la Vall de Ribes han experimentat durant les últimes dècades la transformació pròpia de les zones de muntanya del país. El sector primari ha anat perdent pes i ha estat substituït per l'industrial i, cada vegada més, pel sector serveis. Ella, però, va apostar per l'hostaleria, primer formant-se i després obrint, l'any 2006, l'hotel spa Resguard dels Vents, un establiment de quatre estrelles enclavat al cor de la vall pirinenques amb una tradició turística potent, que és tot un referent a la comarca i al país.

Com es va iniciar en el món de l'hostaleria?

Vaig començar a estudiar turisme com a alternativa a l'activitat de casa meva; els meus pares són pagesos. El Ripollès deixava de ser una comarca agrícola i passava a ser industrial i vaig pensar que potser el turisme podia ser una bona sortida.

Vaja, quin canvi tan radical...

D'entrada, sembla una professió molt diferent respecte a l'agricultura i a la ramaderia, però ben mirat no ho és tant. Estem acostumats, per exemple, a la mateixa dedicació quasi exclusiva, ja que som un establiment petit. I, a més, ens hem criat amb l'ADN propi de les cases de pagès com a llocs de colliment i respecte per la natura.

El va muntar vostè sola, el negoci?

No, els pares em van cedir el terreny i som quatre socis, amb el meu marit, la meua germana i el seu marit. El meu marit s'hi dedica en la gestió. I amb la meua germana fem més el dia a dia, l'interiorisme, etcètera. Hem començat des de zero en tots els bits.

Què vol dir?

Que ho hem pensat i dissenyat tot nosaltres quatre.

I quin ha estat el resultat?

Per sensibilitat amb les nostres arrels i el nostre paisatge, hem volgut fer un hotel que no malmetés l'entorn. Per això som autosuficients. A l'hivern, per exemple, aprofitem la llum i l'escalfor del sol al màxim, ens entra de ple. En canvi, a l'estiu, tenim els teulats preparats i altres aïllaments per evitar la calor. Tenim terra radiant amb temperatura de confort, emmagatzemem l'aigua, la tractem amb una depuradora biològica, tenim caldera de biomassa per a la calefacció i l'aigua calenta, etcètera. Hem creat un edifici bioclimàtic.

Quins serveis ofereixen?

Som un hotel de quatre estrelles, amb 17 habitacions, on es pot esmorzar i sopar, i tenim una zona de spa amb piscina coberta climatitzada, hidromassatge, sauna finlandesa, bany turc, dutxes bitèrmiques, de contrast i d'essències, pediluvi, marbres calents i zona de massatges. Oferim tractaments de fangoteràpia, vinoteràpia i xocoteràpia. El nostre objectiu és promoure la salut i el benestar. Estem als clubs de salut i benestar i de turisme actiu del Patronat Girona Costa Brava. De fet, intentem estar a tot arreu, a les plataformes de difusió d'aquest tipus d'experiències.

Quin és el client tipus del seu establiment?

Es tracta sobretot de famílies i parelles, majoritàriament de Catalunya. Això no obstant, anem incorporant clients d'altres zones.

D'on provenen i què busquen?

Es tracta sobretot de persones dels països del nord d'Europa i d'Israel, la majoria dels quals venen a caminar a la Vall de Ribes i a relaxar-se en un lloc tranquil.

D'Israel?

Sí, són persones que venen a les comarques gironines atrets pel patrimoni jueu de Girona i de Besalú i que després fan ruta cap al Ripollès, per conèixer el romànic, i cap a la Vall de Núria, per disfrutar de la natura. I molts continuen la ruta cap a la Seu d'Urgell.

Ha parlat de Vall de Núria. És un enclavament turístic, lúdic, esportiu i espiritual clau per a la vall?

Sí, la Vall de Núria és el principal atractiu de la zona, un paratge a 2.000 metres d'altitud on s'hi accedeix amb un mitjà de transport únic, el tren cremallera, que et deixa en plena natura.

Li ho demanava perquè s'ha reactivat la Mancomunitat de Municipis de la Vall de Ribes i perquè tots els ajuntaments de la vall fan esforços per crear productes turístics més enllà de Núria.

Sí, s'hi està treballant amb la complicitat de tot el sector. A la Vall de Ribes hi ha altres atractius que tenen per objectiu promocionar experiències en la natura, experiències de tranquil·litat, de benestar, etcètera. El senderisme és molt important. Nosaltres hem col·laborat, per exemple, per millorar la ruta ferrada i altres actuacions que s'han fet en aquest àmbit.

L'estacionalització és un problema?

Sí, hi ha mesos de molta ocupació: els ponts, els caps de setmana, el mes d'agost, però a l'hotel tenim espais per celebrar reunions d'empreses, un aspecte que ens ajuda a la desestacionalització i que, ara, després de la crisi, s'ha reactivat.

L'han patit, vostès, aquesta crisi?

Vam obrir l'any 2006 i vam tenir molta ocupació; amb la crisi, però, vam patir una mica, entre altres coses, perquè ens va agafar en el moment després de fer les inversions per activar el negoci. Ara, però, ja fa tres o quatre anys que l'activitat es va recuperant. Cal dir que ens hi ha ajudat el suport incondicional de la família i el saber fer de les persones que treballen amb nosaltres.

Amb quina plantilla compten?

Tenim deu persones fixes i algunes més que no ho són.

Ha comentat que hi estan implicats dos matrimonis...

Sí, som l'Anna, la meva germana, l'Eudald i l'Albert i jo. Entre tots quatre hem tirat endavant el projecte.

Però vostè va tenir la idea i n'és l'ànima?

Soc la directora, però també la llaunera i estic al torn, etcètera.

Quan tanquen?

Només tres setmanes del mes de novembre, per fer reformes i vacances.

Quins àpats serveixen?

L'esmorzar i el sopar.

Quin és el tipus de gastronomia que ofereixen?

Hem fet una clara aposta pels productes de proximitat, per la cuina de mercat. Tenim carn ecològica de l'explotació familiar, mel de la Vall de Ribes, iogurts del mas Esteve de Batet, etcètera.

La Generalitat acaba de posar en marxa el Parc Natural de les Capçaleres del Ter i del Freser. Quina valoració en fan?

Molt positiva. El parc ens comença a donar nom arreu. Tot el que sigui fer visible la protecció de la natura que es fa al nostre territori és molt bo. A més, el parc natural és una bona eina, perquè va invertint la tendència de l'èxode rural, i més en territoris que el pateixen d'una manera especial. S'han de dur a terme iniciatives perquè es pugui continuar vivint a les comarques que pateixen aquesta inèrcia.

Els perjudica que no s'hagi construït el túnel de Toses, una connexió ràpida a l'eix del Freser i del Ter?

No és tan important com podria semblar. Ara estem més propers a Barcelona amb la carretera C-17 ampliada i millorada. Potser beneficiaria els qui es desplacen a la Vall de Ribes per un sol dia, però, com he dit abans, ara tot és molt proper. També hi ha la línia del tren cap a Barcelona i cap a Puigcerdà.

En quin mitjà de transport accedeixen a la vall els seus clients?

Majoritàriament, en vehicle propi. De fet, els cal per visitar la vall, tot i que volen caminar una mica per la zona.

Com veu el sector hotelier de la Vall de Ribes?

Hi ha hagut un canvi de generació al capdavant dels establiments de la vall i tots els equipaments s'han reformat i han incrementat la categoria. Crec, doncs, que l'oferta ribetana és molt bona en l'actualitat. En aquest context, nosaltres vam apostar per contribuir a diversificar aquesta oferta. Per això vam fer un dels que ara s'anomenen hotelboutique, és a dir, un hotel petit, amb spa, de tracte familiar.

Són els primers?

Sí, a la nostra zona no n'hi ha d'aquest tipus. Nosaltres no pretenem que sigui un hotel de luxe, sinó un establiment que es distingeixi sobretot per un tracte molt proper i familiar, i això ens ho permeten les habitacions que tenim i l'estructura de l'hotel i dels serveis que oferim en general.

Quin és el futur del Resguard dels Vents?

La nostra intenció no és créixer, sinó continuar millorant la nova oferta fins a l'excel·lència. No ampliarem les instal·lacions, sinó que intentarem millorar les que tenim, potser, per posar només un exemple, adequant les sales de massatges.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 02-02-2019, Pàgina 24

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/economia/article/18-economia/1546679-ens-hem-criat-amb-l-adn-prop-i-de-les-cases-de-pages.html>